

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΑΡΙΘ. 240

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας διά μέν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυναις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἰκῆς Σοφοκλέους, ὅπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1883.

ΑΙΤΗΣΙΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ.

Ὁ ὑποφαινόμενος Ρίγκολος Ριγκολώ, ἐτῶν 2, γεννηθεὶς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ παρεπιδημῶν ἐν Ἀθήναις, μετερχόμενος δὲ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σοφοῦ, ἔρχομαι νὰ παραπονεθῶ ἐνώπιον Ὑμῶν καὶ νὰ ζητήσω τὴν κατὰ νόμον προστασίαν Σας κατ' ἀδίκου, ὅπερ μοὶ προσεγένετο ἐναντίον πάντων τῶν διεθνῶν νομίμων, οὐτινος ἢ διόρθωσις, ἀνθρωπίνως καὶ χάριν τῶν δικαιοματίων μου, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς σας ἐναπόκειται ὑμῖν.

Ἐδρискόμενος πρὸ καιροῦ ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας, ἐντυχον τῷ ἐκεῖ ἐξ Ἀθηνῶν ἐλθόντι διευθυντῇ ἱπποδρομίου κυρίῳ Ἰωσήφ Δερσέν, μεθ' οὗ εἶχον ἀρχαίαν γνωριμίαν. Ὁ κύριος Δερσέν, γνωρίζων τὰ κατ' ἐμέ, μετὰ τὰς συνήθεις φιλοφρονήσεις, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσῃ μου « πῶς πᾶν ἡ δουλειές » μοὶ ἐπρότεινε νὰ συνεργασθῶμεν, ἐρχόμενοι ἄμφω ἐνταῦθα, ὅπου μοὶ ὑπέσχετο μεγάλας ὠφελείας καὶ τιμὰς, λέγων μοι ὅτι οἱ συνάδελφοί μου ἐξετιμῶντο ἰδιαζόντως καὶ ἀναφέρων ὀνόματα τοιούτων, οἵτινες εἶχον κερταλάθει σπουδαῖα ἀξιώματα καὶ ὑψηλὰς κοινωνικὰς θέσεις.

Ἐγὼ ἐν ἀρχῇ ἐδίσταζον, διότι εἶχον νὰ περπατήσω οἰκονομικὰς τινὰς ὑποθέσεις μου ἐν Ἰταλίᾳ· ἀλλ' ἐνδίδων ἐπὶ τέλους εἰς τὰς παρακλήσεις τοῦ κ. Δερσέν καὶ φλεγόμενος ἐξ ἄλλου ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἴδω τὴν χώραν τῶν κλασικῶν ἀναμνήσεων, τὸν ἠκολούθησα, ὅπου ἀνέθεμα τὴν ὥραν.

Καὶ κατὰ μέν τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς μας εἶλα μοὶ ἐφαίνοντο ῥοδινώτατα. Τὰ πρώτα ἀντικείμενα, τὰ ὅποια εἶδον ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου, καθ' ἣν στιγμήν εἰσηρχόμεθα εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς, ἦσαν ἡ Ἀκρόπολις καὶ ὁ Παρασκευαζίδης. Ἀνερχόμενος εἰς Ἀθήνας διὰ τοῦ σιδηροδρόμου

συνήψα φιλικὴν συνδιάλεξιν μετὰ τινος ἰθαγενοῦς τραπεζίτου, ὅστις μοὶ ὠμίλησε περὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Τορκίνου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀποξίρανσιν τῆς Κωπαίδος· περὶ ἀμφοτέρων τούτων τῶν σπουδαίων ζητημάτων ἐγὼ δὲν ἤξευρα τίποτε, ἀλλὰ προσεποιήθην ὅτι ἐγνωρίζον αὐτὰ κατὰ βάθος καὶ ἀπαντῶν διεφώτισα αὐτὸν ὅτι αἱ τελευταῖαι ἐν Ἀσίᾳ πλημύραι θὰ ἔχωσι σπουδαίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἐν Νορβηγίᾳ πολιτικῆς κρίσεως· τοῦτο δὲ προὐκάλεσεν ἐμβριθεῖ ἀνταπάντησιν ἐκείνου περὶ τῆς θέσεως τοῦ ὑπουργείου συμφώνως πρὸς τὴν καθ' ἑβδομάδα δημοσιευομένην ἐν τῷ «Αἰῶνι» ἐγκύκλιον περὶ σταφίδος τῶν ἐν Λονδίῳ κυρίων Βουρλουμη καὶ Σουτροφία. Ἡ εὐτυχὴς αὕτη συνάντησις μὲ ἐδίδαξεν ἀναγκαιότατον διδάγμα, τὸν τρόπον τοῦ συζητεῖν ἐν τῷ τόπῳ, ὃν ἐπεσκεπτόμην. Δυστυχῶς ὁ σιδηροδρόμος περάνας τὸ ὠριαῖον ταξείδιόν μου, ἔκρινεν πλέον καλὸν νὰ σταθῇ καὶ οὕτω ἀπεχαιρέτισα τὸν ἀπὸ ὀλίγου φίλον μου λίαν εὐχαριστημένους. Ἦνεν ἀληθὲς ὅτι στρέψας τὰ βλέμματα πρὸς τὴν περίεξ φύσιν ἠσθάνθην ἀνησυχίαν τινά, ἰδὼν πόσον ἦτο ἄγονος καὶ ξηρὰ καὶ ἐσκέφθην ὅτι δὲν θὰ παρείχεν ἐλπίδας πολλὰς περὶ ἀφθόνου γρασιδίου· ἀλλ' ἠσύχασα ἐπαναπαυόμενος εἰς τὸν κ. Δερσέν, ὅστις ἐσπευσε ἀναγγεῖλῃ διὰ μεγαλοσχίμων προγραμμάτων τὴν ἀφίξιν μου· τὸ σπουδαῖον τοῦτο γεγονός ἀνεγράφη ἀμέσως εἰς τὰ «Κοινωνικὰ διάφορα» τῆς «Νέας Ἐφημερίδος» μετὰ πολλῶν λεπτομερειῶν. Πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες μὲ περιέγραφον ποικιλοτρόπως· καὶ ἐπομένως κατέστην γνωστότατος· ἔγεινα ὁ χαϊδεμμένος τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ· σοβαροὶ ἄνδρες μὲ ἐπεσκέπτοντο· λόγος γενικὸς ἐγένετο περὶ ἐμοῦ· καὶ ἐπὶ τέλους διὰ νὰ φθάσω εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης, ὁ «Ἀσμοδαῖος» ἐδημοσίευσεν τὴν εἰκόνα μου εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Κασσιμάτη. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ κύριός μου μοὶ παρείχεν ἐξαιρετικὴν περιποίησιν καὶ ἀφθονον κριθίν.

Ἄλλὰ μετ' ὀλίγον ἤρχισαν ἀλλεπάλληλοι αἱ καταδρομαὶ